

MINISTERSTWO FINANSÓW
DEPARTAMENT
PODATKU OD TOWARÓW I USŁUG

PT3/812/80/392/CZE/11/PT 1050

Pani
Kinga Zgierska
Dyrektor Zarządu
Izby Przemysłowo - Handlowej
Gospodarki Złomem
ul. Świętokrzyska 18
00-052 Warszawa

Szanowna Pani Dyrektor,

W związku z pismem z dnia 8 września 2011 r. w sprawie wyjaśnienia wątpliwości interpretacyjnych w zakresie obrotu złomem, Ministerstwo Finansów uprzejmie informuje:

Towary wymienione w załącznikach do ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (tj. Dz. U. z 2011r. Nr 177, poz. 1054) podlegające opodatkowaniu według obniżonych stawek tego podatku oraz te, których dostawa wiąże się z zastosowaniem mechanizmu odwrotnego obciążenia na podstawie art. 17 ust. 1 pkt 7 ww. ustawy, są identyfikowane przy pomocy Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług (PKWiU), wprowadzonej w życie rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 29 października 2008 r. (Dz. U. Nr 207, poz. 1293, z późn. zm.). Bazą pojęciową i merytoryczną PKWiU w zakresie wyrobów jest Nomenklatura Scalona (CN), do której część opisową stanowią Noty wyjaśniające do Zharmonizowanego Systemu Oznaczania i Kodowania Towarów (HS). Z tych względów pozycje i podpozycje CN określają zakresy poszczególnych grupowań PKWiU.

Oznacza to, że każde grupowanie PKWiU odpowiada całej pozycji, części pozycji lub stanowi agregat kilku pozycji CN.

Jednak dla grupowań PKWiU od 38.32.21.0 do 38.32.25.0, dotyczących surowców wtórnych z metali brak jest wyjaśnień. W kluczu powiązań pomiędzy PKWiU i CN zawartym w PKWiU (stanowiącym integralną część w ww. rozporządzeniu Rady Ministrów) również nie ma powiązań z CN dla ww. grupowań PKWiU - dotyczących surowców wtórnych z metali. Należy podkreślić, że złom oraz odpady z metali, w tym również te stanowiące surowce wtórne z tych metali sklasyfikowane są w tych samych grupowaniach CN, które w ww. kluczu powiązań są skojarzone (powiązane) z grupowaniami PKWiU wymienionymi w załączniku nr 11 do ww. ustawy o podatku od towarów i usług.

Podkreślić również należy, że zgodnie z § 5 ust. 1 pkt 5 i 7 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 28 marca 2011 r. w sprawie zwrotu podatku niektórym podatnikom, wystawiania faktur, sposobu ich przechowywania oraz listy towarów i usług, do których nie mają zastosowania zwolnienia od podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 68, poz. 360) faktura stwierdzająca dokonanie sprzedaży powinna zawierać nazwę (rodzaj) towaru lub usługi oraz cenę jednostkową towaru lub usługi bez kwoty podatku (cenę jednostkową netto). Określenie „nazwa towaru” ze względu na jego powszechny zakres używania jest pojęciem o charakterze aksjomatycznym.

tj. z przyczyn praktycznych nie wymagającym dalszego definiowania. Pojęcie to jest określeniem funkcjonującym szeroko w różnego typu uregulowaniach prawnych. Jednak w praktyce gospodarczej funkcjonują przepisy, które posługują się pojęciem „nazwa towaru lub usługi”, bez bliższego jego sprecyzowania, czy chodzi o nazwę w znaczeniu handlowym, własnym czy jednostkowym (np. art. 20 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej - Dz. U. Nr 173, poz. 1807, z późn. zm.). Także w komentarzach dotyczących tego problemu spotyka się próby konstruowania tego pojęcia np. poprzez negatywny opis jakich informacji nie powinna zawierać nazwa. Podkreśla się przy tym, że istotnym jest, aby nazwa towaru nie wprowadzała klientów w błąd co do pochodzenia towaru, jego jakości, ilości, sposobu wykonania, okresu przydatności lub jego przeznaczenia.

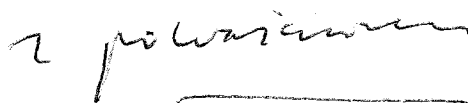
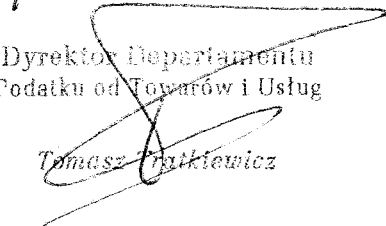
Z regulacji zawartych w ww. ustawie o podatku od towarów i usług dotyczących wymogów, jakie powinna spełniać ewidencja podatkowa wynika obowiązek zaewidencjonowania danych niezbędnych do określenia m.in. przedmiotu opodatkowania oraz innych danych umożliwiających prawidłowe sporządzenie deklaracji podatkowej. Wynika z tego, że sposób oznaczania towaru powinien być przez podatnika tak opracowany, aby poprzez zamieszczoną w fakturze nazwę i cenę towaru umożliwić identyfikację zakupionego towaru lub usługi dla celów podatkowych. W tej sytuacji, faktura dokumentująca sprzedaż towarów objętych mechanizmem odwrotnego obciążenia powinna zawierać informację, z jakiego metalu jest sprzedawany złom lub odpad. Faktura nie musi natomiast zawierać nazwy grupy towarów, do której jest zaliczony dany złom czy odpad w trakcie procesu produkcyjnego tj. czy stanowi surowiec, półfabrykat czy też wyrób gotowy.

Prezentowane stanowisko jest zgodne z prawem unijnym, gdyż na podstawie art. 199 ust. 1 lit. d dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 26 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. Urz. UE L 347 z 11.12.2006, str. 1, z późn. zm.) państwa członkowskie mogą postanowić, że osobą zobowiązaną do zapłaty VAT jest podatnik – odbiorca dostawy zużytych materiałów, zużytych materiałów nienadających się do ponownego użycia w tym samym stanie, złomu, odpadów przemysłowych i nieprzemysłowych, odpadów przetwarzalnych, częściowo przetworzonych odpadów oraz dostawy pewnych towarów i świadczenia usług, wymienionych w załączniku VI do tej dyrektywy. Oznacza to, iż z przedmiotowego katalogu odpadów lub złomu nie wyodrębnia się surowców wtórnych.

Odnosząc się do pytania „czy jako podatnicy podatku VAT przy określaniu stawki winniśmy rozróżniać odpad od surowca wtórnego”, Ministerstwo Finansów wyjaśnia, że zaliczenie produktu do katalogu odpadów lub złomów wymienionych w załączniku nr 11 do ww. ustawy nie ma wpływu na wysokość stawki podatku od towarów i usług, którą ten towar jest opodatkowany. Rozwiązanie przewidziane w art. 17 ust. 1 pkt 7 ww. ustawy przenosi wyłącznie obowiązek rozliczenia podatku od towarów i usług ze sprzedawcy na nabywcę towarów wymienionych w załączniku nr 11 do ustawy i nie warunkuje w żaden sposób wysokości stawki podatku dla jakiegokolwiek towaru, wymienionego w tym załączniku.

Stawkę podatku VAT dla dostawy towarów określa się na podstawie art. 41, z uwzględnieniem art. 146a ww. ustawy z dnia 11 marca 2004 r.

Przedstawiając powyższe wyjaśnienia Ministerstwo Finansów informuje, że nie stanowią one interpretacji, o której mowa w art. 14b – 14p ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60, z późn. zm.).


Dyrektor Departamentu
Podatku od Towarów i Usług

Tomasz Tratkiewicz